

תת"ע 6915/04/19 - נחמן יהושע אלוש נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6915-04-19 מדינת ישראל נ' אלוש
תיק חיצוני: 95500363494

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	נחמן יהושע אלוש
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 11.5.2020.

חברת קל אוטו שירותי מימון (1998) בע"מ (להלן: "החברה") קיבלה דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 95500363494 המייחס לו עבירה של עקיפה כשהדרך לא הייתה פנויה בניגוד לתקנה 47(ד) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 בתאריך 21.11.2018.

לבקשת החברה הוסב הדו"ח על שמו של המבקש ששכר ממנה את הרכב במועד ביצועה.

הדין נקבע לראשונה ליום 14.7.2019, אולם כיון שהמבקש לא זומן לדיון ניתנה החלטה על מחיקת כתב האישום וסגירת התיק.

ביום 22.3.2020 התקבלה בקשת המשיבה לחידוש ההליכים בתיק לאחר שנשלחה למבקש הזמנה לדין שנקבע ליום 11.5.2020.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה של 3 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי לא קיבל לידי הזמנה לדין, סיכום או פרוטוקול הדיון שהתקיים בהיעדרו. לטענת המבקש הוא מקבל לכתובתו בכפר אדומים דברי דואר באופן סדיר וכי כתובתו לא שונתה מזה 5 שנים.

לטענתו הוא גילה אודות הדו"ח כשקיבל ביום 2.11.2020 פנייה מטעם הוצאה לפועל שנשלחה באמצעות דואר רשום.

המבקש טען כי הרכב הרשום בדו"ח אינו שייך לו או לאחד ממכריו, חברת השכרה לא פנתה אליו בעניין זה ואין בידו עמוד 1

מידע באשר לאירוע על מנת שיוכל לבדוק ולהתגונן וכי ייתכן שהמדובר בטעות בזיהוי נהג הרכב.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי ההזמנה לדיון שנקבע ליום 24.7.2019 נשלחה לכתובת הרשומה של המבקש במשרד הפנים, אולם חזרה בציון ההערה "עזב" ומשכך מדובר במסירה כדין בהתאם לתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 (להלן: "**תקנות סדר הדין הפלילי**").

לטענת המשיבה ההליכים בתיק הוטלו וחודשו ביום 19.3.2020 לאחר איתור המבקש וזימונו לדיון ביום 11.5.2020 אשר אליו לא התייצב.

המשיבה הוסיפה כי הענישה שהושתה על המבקש הינה במתחם הענישה בעבירה מסוג זה וכי בענייננו לא מתקיים עיוות דין.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם

עמוד 2

המבקש טען כי לא ידע על הדיון שנקבע בעניינו.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד- 1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל**, מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל**, מיום 20.1.15).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

לתגובתה, צירפה המשיבה העתק אישור על משלוח דברי דואר רשומים במרכז בו מופיע, בין היתר, שמו של המבקש, כתובתו, מספר מעקב מטעם דואר ישראל וחזרת דואר ישראל. עם זאת, האישור אינו כולל פרטי דבר הדואר שנשלח למבקש, לרבות מספר הדו"ח ומועד הדיון אליו זומן לאחר חידוש ההליכים בתיק. בהקשר זה יצוין כי המבקש טוען כי הוא מקבל דברי דואר לכתובת זאת באון סדיר.

בנסיבות אלה לא הוכיחה המשיבה כי ההזמנה לדיון נשלחה למבקש כדין.

ביטול פסק הדין נדרש, בין היתר, על מנת לברר טענותיו של המבקש גם בקשר לאחזקה ברכב במועד ביצוע העבירה.

משכך, אני מקבלת את הבקשה ומורה על ביטול פסק הדין.

קובעת להקראה ביום 22.12.20 בשעה 11:00.

לא יתייצב המשיב לדיון יוכרע דינו בהעדרו.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים ותקבע מועד הדיון ביומן.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"א, 26 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

